

SBOROVÝ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN » LISTOPAD » PROSINEC
4. ČTVRTLETÍ 2013

V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci dostali hlad a začali trhat klasy a jíst. ²Když [je] uviděli farizeové, řekli mu: „Hle, tvoji učedníci dělají, co se v sobotu dělat nesmí.“ ³On jim však řekl: „Nečetli jste, co udělal David, když vyhladověl, on i ti, kdo byli s ním? ⁴Jak vešel do Božího domu a jak snědl chleby předložení, které nesměl jíst ani on ani ti, kdo byli s ním, ale jen kněží? ⁵Anebo nečetli jste v Zákoně, že o sobotách kněží v chrámě porušují sobotu, a přece jsou bez viny? ⁶Pravím vám, že zde je někdo větší než chrám. ⁷Kdybyste věděli, co znamená: ‚Milosrdenství chci, a ne obět‘, neodsoudili byste nevinně. ⁸Vždyť Syn člověka je pánem soboty.“

PÁN SOBOTY

Má poslední úvaha do čtvrtletníku se nesla v duchu odpočinku, který je v Písmu úzce spojen se sobotou. Dnes na svou minulou úvahu volně navážu.

Ježíš, který se líbí i nelíbí

Když Ježíš započal svou službu, byl zprvu přijat dobře širokou částí tehdejší společnosti. Uzdravoval, potěšoval a kázal způsobem nesrovnatelným s kýmkoliv jiným. Přes to všechno, s postupem času rostla vůči němu opozice. Ježíš nezapadl do konvenčního schématu věřícího člověka a nerespektoval tehdejší autority. Můžeme jen spekulovat, jaké motivy hnaly lidi proti Ježíši. Pocit zneuznání u farizeů? Závist, že Ježíš má větší pozornost než oni? Strach z nového pořádku a možného konfliktu s řím-

skými okupanty...? Na všem tom bude kus pravdy. To ale není předmětem této úvahy.

ČÁST 1. Ježíš pro hladové

Evangelista Matouš nám zaznamenává množství incidentů spojených s Ježíšem. Ten zaznamenaný na počátku 12. kapitoly se týká soboty. Věc začíná nevinně — učedníci mají hlad. Lukáš a Marek tento detail vynechávají (i když je možné si ho domyslet), jen Matouš se zajímá o hladové

lidi a třetina výskytu slova hlad v Novém zákoně je právě o Matouše. Píše o lidech, kteří mají (duchovní) hlad a Ježíš jim pomáhá.

Učedníci tedy paběrkují klasy, jak jim to dovoluje Tóra (Dt 23,26). Co ale dovoluje Pán Bůh, nemusí povolovat lidé. Ježíšovi odpůrci to vidí a zlobí se. Ne kvůli paběrkování samému, ale kvůli tomu, že je to v sobotu. Vše, co se dosud děje, čtenáře znalého Písma nepřekvapuje. Ani to, že se Ježíš ohrazuje. Pozoruhodná je však argumentace, kterou Ježíš volí. Připomíná dávný příběh, kdy David prchá před Saulem. (1 Sam 21). Byl v nouzi a jeho muži byli na pokraji vyhladovění. Kněz Achimelek mu však vychází vstříc, a to dosti nevšedním způsobem. Co se děje? David vchází do Božího domu a jí tzv. předkladné chleby. Obojí se nesmělo, jen kněží mohli vejít do Hospodinova domu a jíst předkladné chleby (Lv 24,5-9). A opakují: toto se děje nejen s tichým souhlasem kněze; on sám chleby nabízí! Bez jeho pomoci by hrozil Davidově družině konec.

Učedníci nejsou v nebezpečí vyhladovění. Maximálně jim hrozí špatná nálada z hladu. A právě na Ježíšově argumentaci, kdy je srovnáno životní ohrožení Davida a jeho družiny a vcelku nepodstatný běžný hlad učedníků vyniká autorita Ježíše.

Ježíš ve své argumentaci používá rabínský princip na platnosti něčeho méně důležitého vysvětlit platnost více důležitého. Kdyby jedl předkladné chleby jakýkoliv jiný laik než David, bylo by to neomluvitelné. Jenže David je vzorem židovského krále a sám Mesiáš nese titul „syn Davidův“ Jestliže si toto David mohl dovolit, má na to právo i ten důležitější. A tím je – a oni to nechtějí slyšet – Ježíš.

ČÁST 2.

I kněží „porušují“ sobotu

Toto byla pro Ježíšovy odpůrce hořká pilulka. Další argument je ale ještě těžší kalibr. Že prý kněží porušují každou sobotu zákon. (Možno překládat rovněž jako „znesvěcují“ nebo „znevažují“.) Ale jak to? Vždyť sama Tóra nařizuje pravidelné oběti. (Nu 2,9-10). Navíc, nabádal by Ježíš někoho k porušování zákona, kterého je sám tvůrce? Vezme-li v úvahu kontext, věc se dá vysvětlit poměrně snadno. Jestliže má být sbírání klasů učedníky práce, potom je práce i přinášení obětí. A opravdu, zabít a spálit dobytče dá větší námahu než utrhnout si pár klasů. Ježíš používá slovník a uvažování svých oponentů, aby jim ukázal absurditu jejich uvažování. Nebo si to můžete představit tak, že slovo „porušují“ je v uvozovkách.

Tak o co jde?

Celý incident není o tom, jestli sobota ano nebo ne, ale co ta sobota vlastně znamená. V Ježíšově sobotě má být vyvýšen Bůh vtělený v Synu, Ježíši Kristu. Ale přeci jen to není jen o Bohu. Sobota ukazuje i na potřeby člověka. Učedníci měli hlad a bylo adekvátní, aby si natrhali nějaké klasy. Nešlo o složité vaření, rozhodně s tím bylo méně práce než s pravidelnými oběťmi, které konali kněží. Toto jsou dvě základní poučení celého příběhu — vyvýšme Ježíše a vyvýšme člověka. Ve stejném duchu se koneckonců nesou dvě závěrečné Ježíšovy věty. Že milosrdenství (akt pomoci vůči jiným lidem) je důležitější než oběť (za jiné, ale častěji sobecky za sebe sama). A, dále, že on je Pánem nad sobotou (je důležitější než David).

K čemu ale potom všechna ta pravidla ohledně soboty? Proč v sobotu tak omezujeme běžné činnosti? Samoučelná nejsou, Bůh je přeci praktický. Napovídá sám příběh, v kterém je vyvýšen Ježíš, Boží Syn, a lidé. V sobotu omezujeme své činnosti proto, abychom vůbec měli čas a byli schopni si všimnout potřeb jiných lidí (ale i svých) a Boha (jeho touhy prožít s námi společenství).

V posledku to celé ale není ani o té sobotě. Je to o povaze zbožnosti. Sobota byla jen zástupným symbolem. Byla totiž nejmázejším vnějším znakem židovství, protože v ní lidé nacházeli největší radost. Skutečně jsou známy případy, kdy Židé prohráli bitvu, protože v sobotu nebojovali. A právě na tomto krásném svátku daným 4. přikázáním je obzvlášt dobře vidět, jak lidé chápou Pána Boha a svět jím stvořený.

○ co nám tedy jde? Je na prvním místě někdo (Bůh a lidé) anebo něco (nějaká povinnost, přikázání)? Zbožnost, která hledá někoho, vytváří mosty. Vidí-li něco zlého, snaží se to zakrýt, překonat, omezit působení zla. Zbožnost, která sleduje nějaký příkaz a výkon, často zveličuje prohřešky, nafukuje je, odsuzuje a ničí.

Jak volíte vy?

Pavel Kostečka

OKÉNKO PRO DĚTI

Milé děti, máme pro vás připravenou tentokrát osmisměrku. Takže, jako vždycky, děti, které mi ukážou správně vyluštěnou osmisměrku, dostanou odměnu.

Katka Kubičková

K ČEMU SE PÁN JEŽÍŠ V BIBLI PŘIROVNÁVÁ?

V této několikasměrce najdi slova, která jsou napsaná pod tabulkou. Když je pečlivě vyškrtáš, zbude Ti 16 písmen, ze kterých složíš větu. Postupuj od prvního řádku k poslednímu.

J	B	J	A	N	Á	J	S	S	T	O
E	Š	A	M	P	A	S	T	Ý	Ř	V
Š	I	K	R	E	D	O	B	R	Ý	C
Í	M	U	CH	T	A	D	E	A	Š	Í
Ž	O	B	L	R	O	N	D	Ř	E	J
E	N	É	B	F	I	L	I	P	Ž	N
J	I	D	Á	Š	Á	M	O	T	I	E
V	O	T	Š	U	O	T	A	M	A	B
D	U	A	N	Á	C	T	J	A	Ě	E
U	Č	E	D	N	Ř	K	Ů	N	6,35	J

BARTOLOMĚJ, JAKUB, JAN, ŠIMON, PASTÝR, STO OVCI, DOBRÝ, PETR, TADEÁŠ, ONDŘEJ, FILIP, TOMÁŠ, JIDÁŠ, MATOUŠ, DVANÁCT UČEDNÍKŮ, NEBE, JEŽÍŠ

TAJENKA:

Teď ses dozvěděl přirovnání Pána Ježíše, jaké je? Kde ho v Bibli najdeš?

JAK SE VRÁTIT K „VÁŠNÍ“ Z MLÁDÍ, ANEB POPRVÉ NA MOTOSRAZU...

Motorcky mě přitahovaly už od raného mládí. Ještě dnes si živě pamatuji, jak jsem chodil z domu na Liptálských pasekách naproti tatkovci, když jezdil z práce na motorce. Vždy mě posadil před sebe na nádrž, já se chytil hrazdy na řídítkách a byl jsem šťastný za těch pár desítek či stovek metrů, co jsem se vezl. Někdy později jsem si strašně přál to zkusit sám, ale otec to nedovolil, a tak jsem občas aspoň zkoušel startovat, což většinou skončilo „kopnutím“ páky a minimálně odřenou nohou.

Tak jsem si umanul, že si udělám řidičák, co nejdřív to půjde. To se mně splnilo a já jsem konečně mohl vyjet na silnici. Jestli si myslíte, že mě to brzo omrzelo, tak ani náhodou. Krátce to přerušila až „služba vlasti“; a dlouhodobě důležitější povinnosti rodinné a pracovní. Někde v koutku duše ale pořád dřímala touha si prostě jen tak, za krásného slunného dne vyjet a zase zažít ten pocit z jízdy na dvou kolech. A příznám se, že jsem pokaždé, když projížděla kolem nějaká motorka, zbystřil a tak trochu zatoužil.

Když jsem v posledních pár letech zaregistroval, že se v Čechách pořádá jakýsi sraz věřících motorkářů, tak jsem zbystřil trochu víc a začal snít sen, se zúčastnit.

Tak trochu jsem bojoval s tím, že nemám na čem tam jet, a také s tím, že mám 50. Podařilo se vyřešit jen ten první problém — bylo na čem jet; jen s tou 50-kou nešlo hnout. A tak jsem se polotajně na ten 5. ročník „Motosnění“ v Novém Městě pod Smrkem zaregistroval. Datum 20.-22. září sice nezaručoval, že bude ideální počasí, ale já jsem věřil, že babí léto to zachrání. Také jsem si řekl, že nepojedu jen v případě, že napadne sníh, nejsou žádná citlivka a motorkářské „oblečky“ přece mám; včetně kombinézy do deště...

Celý týden před víkendovým srazem přšelo, a já sledoval na internetu „medarda“

(předpověď počasí) se smíšenými pocity. Nakonec jsem si řekl: v pátek rozhodne 9. hodina. A ono přeče jen nakonec to sluníčko vysvitlo a já jsem vyrazil na 360 km dalekou cestu až kdesi za Liberec. Musím říct po pravdě, že jsem se od prvních metrů těšil až tam dorazím a také na to, co se tam bude dít. Sluníčko vydrželo boj s mraky a deštěm jen do Moravské Třebové; tam jsem musel obléct kombinézu do deště a s menšími zastávkami (byly přesně tři), kdy přšlo tak hustě, že jsem neviděl přes hledí helmy, jsem šťastně v 18:00. dorazil do kempu v Novém Městě pod Smrkem.

Nebyl jsem ani první ani poslední (někteří dojeli až pozdě v nočních hodinách) a jak se ukázalo v sobotu ráno, tak jsem nebyl ani nejstarší účastník... I když to pro některé nebylo snadné; nějaké poruchy a dokonce i pády, všichni jsme díky Bohu a jeho ochraně dorazili do cíle. Čekalo nás vřelé přivítání, horký čaj a vydatná večeře. Ubytování a jídlo bylo vůbec vynikající. A o to víc jsem byl rád, že jsem se rozhodl se takové akce zúčastnit.

Celý víkend proběhl v křesťanském duchu a ve velmi přátelské atmosféře. Pátek večer začal zamyšlením nad Bibli, poté proběhl uvítací a seznamovací ceremoniál. V sobotu dopoledne krásná

bohoslužba v místním kostele; po vynikajícím obědě vyjížďka do nedalekého skanzenu. Odpoledne bohatý program, kdy jsme (rozdělení do několika skupin) dostali za úkol zpracovat biblické příběhy v podobě kreslení obrazů, vytvoření a předvedení scének a básní. Večer beseda s Igorem Brezovarem, který nám přiblížil nejzajímavější zážitky (podpořené stovkami fotografií) ze své cesty kolem světa na motocyklu. Jen tak pro zajímavost: na tachometru jeho motorky BMW je údaj 332 000 km! Pozdní sobotní večer ukončila bubenická show. V neděli dopoledne jsme si mohli zasoutěžit v několika disciplínách; přiznám se, že jsem to přenechal těm mladším...

Raději jsem si pořádně sbalil věci a po obědě vyrazil na zpáteční cestu. Byla za mnohem lepšího počasí a já jsem měl možnost celou cestou přemýšlet. O čem? Mimo jiné o tom, že i motosraz může mít evangelizační účinek. Že se dá i taková akce uskutečnit bez alkoholu, poloblečených slečen a bez drog. Když jsem to takto popisoval svým přátelům, nechtěli věřit. A tak jsem je pozval, ať se jedou příští rok přesvědčit na vlastní oči a uši.

Co říci na závěr?!? ... Jen pár slov ... bylo to skvělé!!

Vlasta Vaculík

OZNÁMENÍ

26. 7.
svatba Jitka a Jirka
Stradějovi

Toto čtvrtletí bylo na události vskutku bohaté. Můžeme s aktéry vzpomínat na radostné události nedávno minulé, a přejeme jim všem Boží ochranu a požehnání v jejich zbrusu nových životech.

18. 8. svatba Ellen a Pavel Řádkovi

28. 9. křest Evičky Skálové

29. 7. narození
Jůlinky Řádkové

NAROZENINY A VÝROČÍ

NAROZENINY:

Dospělí

- 5. 10. Juřínek Jaromír
- 16. 10. Miková Julie (98 let)
- 20. 10. Vaculík Tomáš
- 9. 11. Skála David
- 13. 11. Kloda Jiří
- 14. 11. Stratilová Blažena
- 19. 11. Řádek Pavel
- 21. 11. Kubičková Ellen
- 3. 12. Miková Zdeňka
- 3. 12. Pokorná Marie
- 9. 12. Vaculíková Nikola
- 20. 12. Vaculíková Vlasta
- 20. 12. Skálová Eva
- 25. 12. Řádek Josef

Děti a nepokřtěná mládež:

- 1. 10. Bařina Petr (12 let)
- 18. 10. Podsedník Tadeáš (9 let)
- 20. 10. Pavlán Honzík (4 roky)
- 24. 10. Mikulec Jan (17 let)
- 6. 11. Kubičik Lukáš (4 roky)

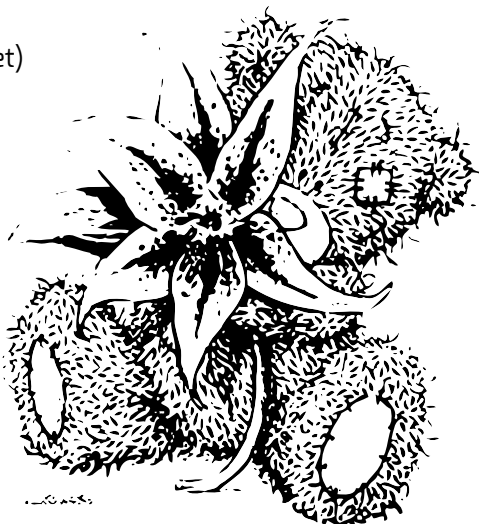
VÝROČÍ SVATBY

- 17. 10. 1976 Anna a Petr Hurtovi
- 3. 11. 1985 Gabriela a Jan Kubičkoví
- 10. 12. 1995 Věra a Jiří Klodovi

VÝROČÍ KŘTU

- 9. 10. 1966 Hurta Petr
- 15. 11. 2002 Obadalová Ludmila
- 1. 12. 2000 Kubičková Kateřina
- 10. 12. 1982 Vaculíková Drahomíra
- 18. 12. 1992 Vychopeň Vladimír
- 18. 12. 1992 Vychopňová Alena
- 20. 12. 2003 Stratilová Blažena

VŠEM OSLAVENCŮM
ZE SRDCE GRATULUJEME.

BŮH NA LAVICI OBŽALOVANÝCH

RECENZE KNIHY

Listuji stránkami časopisu Reflex a narazím na článek Ondřeje Drábka s téměř filmovým názvem „Masakr pro zábavu“ velké fotografie Jana Šibíka umocňují vyprávění lidí ze Siery Leone. Nevím, zda se dnešní čtenář přesyčený krvavými výjevry z akčních filmů, nad něčím takovým ještě pozastaví, ale obraz otce s pahýly rukou objímajícího malého chlapce bez nohou a příběhy zabitých a zmrzačených lidí, jen tak pro zábavu ve mě vyvolávají pocit spravedlivého hněvu nad těmi co něco takového dokáží. V tu ránu bych se rád stal bohem a jasně ukázal kde je spravedlnost. Víím, že to prostě nejde. Tak se alespoň stavím za soudní stolec a ptám se obžalovaného: „Bože proč?“

Příběh je starý více než deset let. Přesto pořád aktuální. Po celá tisíciletí neustále znovu a znovu se opakující. Stejně jako ona otázka „proč, Bože proč?“ Položilo si ji už miliony lidí, a mnoho z nich nedostalo odpověď.

Už jsem taky dostal onu notoricky známou otázku: „proč, jestliže Bůh existuje, je tolik neštěstí a válek...?“ Nevěřím, že jste ji ještě nedostali. Já si už svoji odpověď našel — Iz 55, 8-13 a 56,1

Přesto mě zaujal titul knihy mého oblíbeného autora C. S. Lewise s poněkud rouhačským názvem „Bůh na lavici obžalovaných“.

Kniha byla vydána u nás, nakladatelstvím Návrat domů v roce 1997, jako

překlad anglického originálu „God in the Dock“, který vyšel poprvé v roce 1963 v nakladatelství HarperCollinsReligions v Londýně.

Už jsem několik knih od tohoto autora přečetl (Velký rozvod, Letopisy Narnie a Rady zkušeného ďábla) a proto jsem očekával, právě v tomto titulu, další z mistrovských alegorií C. S. Lewise. Ne, nebyl jsem zklamán, navzdory mému očekávání, které se sice nesplnilo, jsem mohl prožít hluboký zážitek z čtyřby třinácti pozoruhodných esejů, které autor napsal, nebo přednesl v letech 1942-1963, kde stylem sobě vlastním (filozofickým rozhledem, přirovnáním — podobenstvím a vírou) argumentuje, filozofuje, vypráví a svým

osobitým způsobem přesvědčuje čtenáře o tom, že věřit v Boha, velikého, mocného, spravedlivého a milujícího, není žádná hanba.

Vedle přesvědčivých důkazů o existenci mýtu — o Bohu — který se opravdu stal, hned v prvním eseji (Zázraky) na závěr přiznává, že tam, kde končí důkazy a argumentace, začíná víra.

Obhajuje existenci zázraků v materialistickém světě (Zázraky). Odmítá vyjádření, neexistence křesťanství za předpokladu většího vědeckého poznání v době jeho vzniku (Dogma a vesmír). A připomíná nám, samotnou podstatu křesťanství (Mýtus se stal skutečností).

V dalším s eseji, se autor opět zamýšlí nad vztahem vědy a víry (Náboženství a věda). Stejně tak se v názvu eseje „Zákony přírody“ skrývá malé matematické zamýšlení nad fyzikálními zákonitostmi podrobenými božímu vedení. Hned v dalším článku (Velký zázrak) navazuje na předcházející témata a zakončuje úvahy nad zázračnými prvky naší víry skutečností toho největšího zázraku — zázraku o vtělení samotného Boha.

Esej „Člověk nebo králík“ se zabývá otázkou, jestli může být člověk dobrý, aniž by byl křesťan a název „trápení s X“ sebou nese napomenutí, že v každém z nás je takové malé peklo, kterého se musíme zbavit, abychom mohli žít v nebi. Co si máme počít s Ježíšem, aneb co si má Ježíš počít s námi. o tom je další z bodů autorovy obhajoby Boha.

Eseje „Musíme opustit svůj obraz Boha?“ a „Kněžky v církvi?“ jsou otázky a odpovědi na chápání problému v samotné církvi.

O potížích člověka pokoušejícího se vyložit křesťanskou víru lidem chápa-

jící význam slov trochu jinak než přednášející, je esej s titulním názvem „Bůh na lavici obžalovaných“. Autor zde vychází z vlastní zkušenosti získané při komunikaci s anglickým obyvatelstvem, jež je velice shovívavým ke slangu, a na konec přiznává, že jednoduchá výzva k následování Ježíše, je často účinnější, než filozofický intelektualismus.

Poslední Lewisův esej napsaný autorem krátce před jeho smrtí, a také poslední v této knize nese název „Nemáme „právo na štěstí“ — vyjadřuje jednoduchou skutečnost, že právo na štěstí jednoho může končit tam, kde začíná „právo na štěstí“ druhého.

Kniha brožovaného vydání obsahující pouhých 104 listů, avšak s hutným obsahem. Méně intelektuální čtenář (jako třeba já) může mít při čtení některých pasáží problém v chápání autorových úvah a proto nelze knihu přečíst stylem „když přeskočím jeden odstavec, ba jednu stránku, tak o nic nepříjdu“, jak bývá zvykem při čtení levných románů. C. S. Lewis, stejně jako Apologeti v době ranné církve obhajuje víru v Boha. Bojuje na frontě proti anglickému proletariátu, „mocné“ vědě a marxistické ideologii, přinášející myšlenky nezávislosti na Bohu — stvořiteli a udržovateli vesmíru. Právě proto se nám kniha může zdát trochu zastaralou, ale stejně jako v Lewisově době, tak i v 21. století, chtějí být lidé mocní, soběstační a nezávislí. A právě proto název knihy podtrhuje průvodní myšlenku všech těchto esejí — Všichni národové, všechny bytosti ve vesmíru nakonec uznají, že Bůh je veliký, mocný, spravedlivý.

Že Bůh je láska.

ROZPIS KÁZÁNÍ

4. ČTVRTLETÍ 2013

DAT.	VSETÍN	KATEŘINICE	VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ
	začátek 9:15	začátek 9:15	začátek 9:00
5. 10.	Pavel KOSTEČKA / Vsetín		Blanka NOVOTNÁ
12. 10.	Oto HERMANN	Pavel KOSTEČKA	Marek WAGNER
19. 10.	Milan KUBIČÍK	Jaroslav ŠLOSÁREK	Karel STANĚK
26. 10.	Pavel KOSTEČKA	Jaromír JURÍNEK	Jaroslav ŠLOSÁREK
2. 11.	Jaroslav ŠLOSÁREK	Pavel KOSTEČKA / Valašské Meziříčí	
9. 11.	Jan WAGNER	Pavel KOSTEČKA	Petr KIMLER
16. 11.	BLANKA NOVOTNÁ	Petr KIMLER	Pavel KOSTEČKA
23. 11.	Pavel KOSTEČKA	Pavel PIMEK	Jaromír JURÍNEK
30. 11.	Ellen ŘÁDKOVÁ	☞ Jaroslav ŠLOSÁREK	Milan KUBIČÍK
7. 12.	Marek WAGNER / Vsetín		Miloš MROČEK
14. 12.	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK	René BIL	Michal BALCAR
21. 12.	Jaromír JURÍNEK	Blanka NOVOTNÁ	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK
28. 12.	Josef ŘÁDEK	Ludmila OBADALOVÁ	Pavel PIMEK

SOBOTNÍ ŠKOLA

DAT.	Tř. A	Tř. B	Tř. C	VEDENÍ SŠ
	Sál v přízemí	Hlavní sál	Třída mládeže	
5. 10.	J. Kubičik st.	J. Pokorný	J. Juřínek	V. Vaculík
12. 10.	J. Řádek	J. Kloda	V. Vaculík	N. Vaculíková
19. 10.	J. Juřínek	J. Kubičik st.	D. Obadal	J. Stradějová
26. 10.	M. Pokorná	P. Kostečka	J. Kubičik ml.	E. Skálová
2. 11.	J. Kubičik st.	J. Řádek	D. Řádek	J. Kubičik ml.
9. 11.	J. Pokorný	D. Obadal	P. Kostečka	T. Vaculík
16. 11.	D. Řádek	J. Juřínek	J. Řádek	P. Mašata
23. 11.	J. Řádek	J. Kubičik st.	V. Vaculík	V. Vaculík
30. 11.	J. Pokorný	P. Kostečka	J. Juřínek	N. Vaculíková
7. 12.	J. Kloda	J. Řádek	P. Kostečka	E. Skálová
14. 12.	M. Pokorná	společná třída v hlavním sále		J. Stradějová
21. 12.	V. Vaculík	J. Kloda	J. Pokorný	P. Mašata
28. 12.	J. Juřínek	J. Kubičik st.	D. Obadal	J. Kubičik ml.